

PROP DE VOSALTRES

La declaració de la renda

Estimats diocesans:

Repassant els comentaris setmanals d'aquests últims cinc anys constato que només l'any 2019 vaig recordar la importància de marcar la X a la casella a favor de l'Església catòlica en la declaració de renda que anualment fem molts contribuents. Segurament la consideració que tenim una bona informació i que ja no val la pena insistir-hi, o bé el meu propi pudor per no sol·licitar de nou la col·laboració econòmica, ha generat el silenci repetit en els meus escrits sobre aquest tema, que continua sent fonamental per al desenvolupament de les activitats de la mateixa Església.

Se sap que el finançament de l'Església, en els seus diferents nivells d'actuació (parroquial, diocesana i nacional) prové de diverses fonts: donatius i col·lectes, aportacions per l'exercici del ministeri sacramental i la suma de les declaracions anuals de la renda de les persones físiques.

Avui vull parlar de l'última font de finançament que s'obté a través de l'imprès de la declaració de la renda quan s'assenyala amb la X la casella corresponent. També es pot marcar alhora la casella de les finalitats socials. El període per exercir aquesta obligació ciutadana començava el dia 6 d'abril i acaba el pròxim 30 de juny; varia cada any, però sempre s'habilita un trimestre per donar temps a la seva formalització.

La declaració de la renda o de l'IRPF és un tràmit anual que els residents a Espanya tenen l'obligació

ció de fer per regularitzar la seva situació amb l'Agència Tributària. No obstant això, no totes les persones han de fer-la, ja que depèn de les rendes que s'hagin assolit al llarg de l'any pel treball personal o per altres activitats econòmiques.

És cert que al novembre, el Dia de l'Església Diocesana, donem compte de la situació econòmica de totes les entitats i agraïm, a més, la col·laboració de tants voluntaris en les diferents iniciatives eclesials, i resem per tots; però ara demanem una altra mena de col·laboració: marcar la X a l'imprès a fi que reverteixi en el sosteniment de totes les institucions de l'Església a Espanya.

Durant els últims anys hi ha hagut una evolució positiva en aquest compromís: l'any 2017 es van comptabilitzar 7,11 milions de declaracions positives; l'any 2019, 7,19; i l'any passat, 7,33. En el FULL del passat 27 de març es van donar les dades de Lleida, amb 43.634 declaracions a favor de l'Església.

A tots els que mostreu la vostra confiança en les entitats eclesials, moltes gràcies. Als responsables ens obliga a ser molt acurats i transparents en la utilització d'aquests recursos que afavoreixen el conjunt de la societat per mitjà de les múltiples accions que es duen a terme. Que tanta gent confii en l'Església és una bona prova del seu reconeixement social, però també una exigència per millorar cada any la nostra oferta d'atenció i solidaritat.

Aquest escrit és per demanar a tothom la col·laboració per augmentar el nombre de declaracions positives. Estic convençut que aquesta acció es converteix en un bé objectiu que afavoreix moltes persones que en reben els beneficis, des dels centres de catequesi, de temps lliure, d'atenció educativa, de lluita contra les addiccions, de cura del patrimoni religiós, de residències de gent gran i tantes altres realitats.

També hi ha moltes persones exemptes d'emplenar la declaració perquè no arriben al mínim exigít i que ens ajuden d'altres maneres. Us en donem també les gràcies. Els responsables ens esforçarem a respondre amb promptitud i transparència davant les necessitats que se'ns presentin.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La cultura religiosa i popular protagonista del Pregó de Setmana Santa celebrat a la Seu Vella

La nau central de la Seu Vella, amb la participació de prop de 700 persones que van omplir la nau central i les laterals, va acollir el diumenge 3 d'abril la celebració del Pregó de la Setmana Santa de Lleida, en la seva XXIII edició, després de dos anys d'absència per la pandèmia.

L'acte, organitzat pel Secretariat de Congregacions, Confraries i Germandats de la diòcesi de Lleida, fou presidit pel nostre bisbe Salvador Giménez Valls, acompanyat pel director del Secretariat, José Manuel Gómez. L'historiador i periodista Jordi Curcó,

persona molt vinculada amb la Setmana Santa de Lleida, va ser-ne el pregoner oferint una glossa divulgativa i alhora evangelitzadora, integrant durant la lectura del Pregó a diverses entitats del món de la cultura religiosa popular i tradicional, que són protagonistes de la Setmana Santa de Lleida.

La cloenda del Pregó, i com ja és costum, fou a càrrec de l'Esbart Dansaire Sícors-Ballet Ciutat de Lleida, amb la representació de la Moixiganga de Lleida, en la commemoració del 50 aniversari de la fundació de l'Esbart.

CERCA DE VOSOTROS

La declaración de la renta

Queridos diocesanos:

Repasando los últimos cinco años de estos comentarios semanales constato que sólo el año 2019 recordé la importancia de marcar la X en la casilla en favor de la Iglesia católica en la declaración de renta que anualmente realizamos muchos contribuyentes. Seguramente la consideración de que existe una buena información y ya no merece la pena insistir, o bien mi propio pudor para no solicitar de nuevo la colaboración económica, ha generado el silencio repetido sin referencia escrita sobre este tema, que continúa siendo fundamental para el desarrollo de las actividades de la propia Iglesia.

Es sabido que la financiación de la Iglesia, en sus distintos niveles de actuación (parroquial, diocesana y nacional) proviene de varias fuentes: donativos y colectas, aportaciones por el ejercicio del ministerio sacramental y la suma de las declaraciones anuales de la renta de las personas físicas.

Hablamos hoy de la última fuente de financiación cumplimentando el impreso de la referida declaración y señalando con la X en la casilla correspondiente. También se puede marcar al mismo tiempo en la casilla de los fines sociales. El período para ejercer esta obligación ciudadana empezaba el día 6 de abril y termina el próximo 30 de junio; varía cada año pero siempre se arbitra un trimestre para dar tiempo a su formalización.

La declaración de la renta o del IRPF es un trámite anual que los residentes en España tienen la obligación de realizar para regularizar su situación con la Agencia Tributaria. Sin embargo, no todas las personas tienen que hacerla ya que depende de las rentas que se hayan obtenido a lo largo del año por el propio trabajo personal o por otras actividades económicas.

Es cierto que en noviembre, en el Día de la Iglesia Diocesana, damos cuenta de la situación económica de todas las entidades. Además, agradecemos la colaboración de tantos voluntarios en las distintas iniciativas eclesiales y rezamos por todos. En este momento pedimos otro tipo de colaboración, marcar la X en el impreso, a fin de que revierta en el sostenimiento de todas las instituciones de la Iglesia en España. Durante los últimos años ha habido una evolución positiva en este compromiso, el año 2017 hubo 7,11 millones en este sentido; en el año 2019, 7,19 y en el año pasado se contabilizaron 7,33 millones de declaraciones positivas. En el FULL del pasado 27 de marzo se dieron los datos de Lleida, 43.634 declaraciones en favor de la Iglesia.

A todos los que muestran su confianza con las entidades eclesiales, muchas gracias. A los responsables nos obliga ser muy cuidadosos y transparentes en la utilización de esos recursos que han de beneficiar al conjunto de la sociedad en sus múltiples realizaciones que se llevan a cabo. El que tanta gente confíe en la Iglesia es una buena prueba de reconocimiento social pero también una exigencia para mejorar cada año nuestra oferta de atención y solidaridad.

El objetivo de este escrito se centra en pedir a todos la colaboración para aumentar el número de declaraciones positivas. Estoy convencido de que esa acción se convierte en un bien objetivo que favorece a muchos que reciben el resultado de la finalidad, desde los centros de catequesis, de tiempo libre, de atención educativa, de lucha contra las adicciones, de cuidado del patrimonio religioso, de residencias de mayores y tantas otras realidades.

Es cierto que hay muchos exentos de cumplimentar la declaración porque no llegan al mínimo exigido y que ayudan con otras fórmulas. También, gracias. Los responsables nos esforzaremos en responder con prontitud y transparencia ante las necesidades que se nos presenten.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Set històries reals per explicar la tasca de l'Església

El Secretariat per al sosteniment de l'Església de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) ha presentat, aquest dimecres 30 de març, la campanya «Xtants 2022» amb la que l'Església anima a marcar la X a la declaració de la renda.

Gràcies a aquesta campanya, que s'activarà al web **portantos.es** a partir del proper dilluns 4 d'abril, l'Església pot finançar milers de projectes que, a la vegada, ajuden cada any més de quatre milions de persones. Des de la CEE es recorda que la campanya va adreçada tant a catòlics com a no catòlics o no practicants, simplement és un «exercici de llibertat i de democràcia fiscal».

Marcar la casella de l'Església no repercuteix en cap cas el declarant, és a dir, no s'ha de pagar més ni es deixa de cobrar res. A més, marcar la casella de l'Església és totalment compatible amb marcar la casella per a altres finalitats socials.

La campanya Xtants també ajuda a fer visible les històries que es troben darrere de cada «X». Històries

de persones que tenen noms i rostres concrets, i que han trobat en l'Església una mà estesa quan ho han necessitat. Les històries d'aquest any es personalitzen en la Rosa, l'Erika, en Tino, la María, l'Álvaro, la Blanca i en Guillermo. El seu agraïment els ha portat a manifestar públicament la seva vida.

A més del diari *Xtants* que es distribuirà per totes les parròquies i s'encartarà a la premsa, la campanya estarà present a la televisió, la ràdio i les xarxes socials (Facebook, Twitter, Instagram i TikTok).

Dotze cuiners col·laboren amb el Menjador de Jericó

La nova xarxa solidària «Cuina Amiga» vol donar suport als projectes socials des de la restauració. Una dotzena de restauradors han creat la xarxa solidària «Cuina Amiga», que té com a objectiu donar suport als projectes socials amb la cuina i la restauració, trencant estigmes pels usuaris que no poden gaudir dels àpats als restaurants.

El projecte «Diumenge cuino jo», dins de la iniciativa «Cuina Amiga», es va presentar ahir dijous en l'espai El Menjador que gestiona la Fundació Jericó i el

Banc d'Aliments. Una dotzena de restauradors de Lleida prepararan un menú de dos plats que se servirà els diumenges. Amb aquesta actuació, es té previst poder servir un menú dominical a una trentena d'usuaris del Menjador, majoritàriament persones sensellar.

Segons Anna Vila Marquès, directora de la Fundació Jericó, la intenció és que «els usuaris del Banc d'Aliments puguin gaudir de les mateixes oportunitats que els altres», ja que «tots solem destinar els diumenges a dinar en família o anar als restaurants».

Cada setmana, un restaurador serà l'encarregat d'elaborar un menú i servir-lo al Menjador. Per ordre de participació, els restauradors seran Núria Porté (El Menjador), Lluís Bonillo (Escola d'Hoteleria i Turisme i l'Aula Gastronòmica), Jesús Gimena (L'Espurna), Salvador Trabalón (Saroa), Jordi Pallàs (Aimia), Héctor Rodríguez (Carballeira), Gonzalo Ferreruela (Ferreruela), Ramon Tuleda (Bonum), Mateu Blanch (Caravista), Montse Guardiola (Celler del Roser), Mercè Camins (Bellera) i Gabriel Jové (El Barri).

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Per a conèixer veritablement les persones és necessari reconèixer-les: reconèixer que cadascun porta en si la bellesa inesborrable de fill de Déu, en la qual es reflecteix el Creador» (13 de gener).

@Pontifex: «Vivim un temps difícil, moltes persones es troben en dificultat i sofreixen. En un temps així, necessitem a algú que ens animi, ens ajudi, ens inspi-ri. Sant Josep és un testimoni lluminós

en temps foscos. Dirigim-nos a ell per a retrobar el camí» (13 de gener).

@Pontifex: «Encara que totes les portes humanes estiguessin tancades, la porta de Déu roman oberta» (14 de gener).

@Pontifex: «La tendresa no és en primer lloc una qüestió emotiva o sentimental: és l'experiència de sentir-se estimats i acollits també en la nostra pobresa i en la nostra misèria, i per tant transformats per l'amor de Déu» (19 de gener).

Assemblea de Càritas Catalunya i reunió del CECAS

El dimecres 30 de març va tenir lloc a Barcelona l'Assemblea General de Càritas Catalunya, que va acompanyar el bisbe delegat de Càritas Catalunya, el cardenal Joan Josep Omella, i també Mons. Javier Vilanova, amb el Sr. Francesc Roig, president de Càritas Catalunya. Hi van assistir els representants dels equips directius dels deu bisbats amb seu a Catalunya.

Abans de l'Assemblea hi va haver una reunió informativa del Centre Català de Solidaritat (CECAS) que va presentar la Memòria Social del 2021, així com el resum d'activitats i actuacions que es duen a terme en aquest centre que atén persones drogodependents, especialment aquelles que es troben en risc d'exclusió social. A més de celebrar els 30 anys de la Fundació Sense Cadenes, que neix d'un compromís del Concili Provincial Tarracòense i de les diòcesis a Catalunya, es va presentar el nou director general de la Fundació, Mn. Ferran Solé, sacerdot diocesà del bisbat d'Urgell.

Després de la pregària inicial per la pau a totes les guerres presents en el món, el Sr. Cardenal ha animat la tasca dels membres de Càritas en aquests moments que estem vivint dificultats socials i econòmiques, agreujades per la guerra d'Ucraïna i la pandèmia social que vivim. S'han aprovat unes modificacions de funcionament que s'inclouran al Reglament de Règim intern de Càritas Catalunya.

Tot seguit es va presentar les propostes de les línies estratègiques de Càritas Catalunya 2022-2024 que van estar aprovades per unanimitat. Unes línies que cerquen una bona coordinació i suport entre les deu Càritas diocesanes, un treball efectiu en la comunicació interna i externa, una

millor captació i gestió de recursos, i una darrera línia que vol incidir en el desenvolupament de les persones que estan a les Càritas del territori. Cal dir que també s'ha fet des d'una transversalitat en aquesta acció des de l'aspecte sinodal a què està cridada l'Església, i per tant també Càritas.

Es van presentar i explicar el balanç del 2021 i el pressupost del 2022 que seran aprovats, definitivament, en la propera Assemblea del juny. Un torn d'informacions del president, que permet veure la tasca de Càritas Catalunya a casa nostra i arreu de la Confederació de Càritas Espanyola. I, finalment, la Comissió que acompanya la Campanya d'Emergència per Ucraïna va explicar exhaustivament tot el que s'ha fet fins ara, una informació complementada per les diferents Càritas Diocesanes que van compartir el dia a dia que es viu i es treballa des de Càritas a tot el territori català i amb aquells refugiats que venen del conflicte bèl·lic a Ucraïna.

Després hi va haver un torn obert de preguntes sobre l'acompanyament i la realitat dels refugiats, i de les problemàtiques i dificultats que presenten. Al final de la sessió, Mons. Vilanova va dirigir unes paraules encoratjadores, tot ressaltant la bona tasca que fa Càritas Catalunya en comunitat, i fent camí, amb les deu Càritas Diocesanes.

REFLEXIONS

Feliços els qui creuran

Va ser molt agitat aquell primer dia de la setmana a la casa del cenacle a Jerusalem.

De bon matí, unes dones excitades que colpejaven violentament la porta, desvetllaren els apòstols. Intentaven explicar atropelladament que havien anat al sepulcre i la tomba era buida. Encara s'explicaven, quan arriba la Maria de Magdala dient que havia vist Jesús. Que, al principi es pensava que era l'hortolà, però el Mestre li parlà i l'envià a avisar-los a ells. Pere i Joan decidiren anar al sepulcre i ho trobaren més o menys com deien les dones. La tomba buida i el cos del Mestre no hi era. Se'n tornaren entre estranyats i creients: recordaven que havien vist Jesús glorificat al Tabor i que els havia dit que al tercer dia ressuscitaria. Rumiaven què volia dir allò de ressuscitar... Tot resultava nou i inabastable per a ells.

Passaren el dia entre comentaris i hipòtesis. Alguns, a la tarda, sortiren a fer un tomb i a prendre l'aire. Altres —els d'Emaús— se'n tornaren decebuts a casa seva. Foren aquests, precisament, els qui tornaren ja de nit dient que s'havien trobat amb Jesús i explicant tot com havia anat.

Mentrestant, el mateix Jesús entrà al Cenacle i els saludà: «La pau sigui amb vosaltres.»

De l'ensurt inicial es passà a poc a poc a la joia i a la fe. Era veritat el testimoni de les dones i dels qui deien que l'havien vist. Jesús parlava amb ells, els beneí i els donà l'Esperit Sant. Els temors del matí, els dubtes i les esperances mal dissimulades s'havien convertit en llum i fe. Més de nit era encara quan Tomàs tornà a casa, recelant trobar l'ambient decebut d'aquells deixebles sense rumb. Però, quina sorpresa! Els trobà feliços, contents i tot il·lusionats: Jesús se'ls havia aparegut, havien menjat i begut amb Ell, els donà l'Esperit Sant i els beneí.

No, no podia ser. Els seus companys han tingut alguna al·lucinació. I a Tomàs li surt la beta racionalista: «Si no li veig la marca dels claus... si no li fico el dit fins la ferida... jo no m'ho creuré pas». L'estat d'ànim dels seus companys, el testimoni repetit d'uns i altres, no li serveix per a res. Ell necessita veure i tocar.

Passaren els dies i cap novetat. Tota una setmana. Fins al diumenge vinent que, ara sí: estant reunits, amb Tomàs que també hi era, es presenta Jesús. Enmig de la festa, li diu Jesús: «Tomàs, porta la mà... no siguis incrèdul, sigues creient.»

A Tomàs se li obren els ulls a la fe. I la benaurança de Jesús que va adreçada no només a ell, sinó també a tots els Tomàs que al llarg de la història ens ha pogut costar més o menys acceptar el testimoni de la comunitat: «Feliços els qui creuran sense haver vist»... Aquí també m'hi apunto.

Des d'aquell dia, cada diumenge sentim a Jesús, que ens diu a la comunitat reunida: «La pau sigui amb vosaltres.»

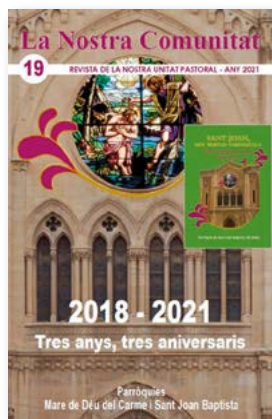
Mn. Ramon Sàries

Nou número de la revista pastoral de la U.P. El Carme-Sant Joan

Ja ha sortit publicat un nou número de la revista anual *La Nostra Comunitat* de la Unitat Pastoral El Carme-Sant Joan. És una bona eina per recordar els principals esdeveniments de les nostres parròquies de l'any 2021: esdeveniments bonics (sagraments rebuts, festes, records...) i esdeveniments tristos (per-

sones que ens han deixat...). Tot és «vida» de la parròquia.

La revista ajuda els fidels a sentir-se més parròquia, a conèixer-se millor i a caminar junts i ben agermanats. També s'hi han reflectit esdeveniments diocesans i eclesials ben significatius, alguns de caràcter formatiu.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Ania, bisbe; santa Calixta, mr. *Tortosa (al territori de la Comunitat Valenciana)*: □ Sant Vicenç Ferrer, prev.

26. □ Dimarts [Sir 39,8-15 (o bé: 1Co 2,1-10) / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz, trapenc.

27. □ Dimecres [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881 - entronitzada, 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastre.

28. ■ Dijous [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró secundari de Catalunya (1456). Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci,

bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família, mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. □ Divendres [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Siena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i patrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Dissabte [Fets 6,1-7 / Sl 32 / Jo 6,16-21]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet de Cottolengo, prev., fundador;

sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.; sant Aldobrando, bisbe. *Tortosa (territori de la Comunitat Valenciana)*: □ Sant Marc, Evangelista.

1. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 5,27b-32.40b-41 / Sl 29 / Ap 5,11-14 / Jo 21,1-19 (o bé, més breu: 21,1-14)]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, religiós hospitalari.

Diumenge II de Pasqua (C)

COMENTARI

«Feliços els qui creuran sense haver vist!»

La figura de Tomàs seria avui *trending topic*, com diem. Tot-hom segurament ha sentit parlar de la seva incredulitat feta palesa en la famosa frase «si no lo veo, no lo creo». És el que diu Tomàs: *Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus i la mà dins el costat no m'ho creuré pas*. I això que els seus companys li deien clarament: *Hem vist el Senyor*. No els hi fa cas; segurament pensa que s'equivocuen, ell vol comprovar. Per això Tomàs ens representa a nosaltres: voldríem veure i tocar per creure! Però després ja no ha de comprovar sinó que exclama amb un profund acte de fe: *Senyor meu Déu meu*. Jesús li ha dit: *No siguis tan incrèdul. Sigues creient*. Ens ho diu a nosaltres. I per això afirma: *Feliços els qui creuran sense haver vist*. Som feliços si creiem de veritat en el Crist Ressuscitat sense necessitat de veure'l. Si fóssim així es reproduiria entre nosaltres allò de la primera lectura: *Tots unànimement es reunien en el pòrtic de Salomó... el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor*. No ens mancarà a nosaltres aquesta comunió unànime i la fe d'aquells creients veritables seguidors del Crist, sense haver-lo vist? El mateix podem dir de Joan, l'evangelista, *desterrat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús*. Però això no ho viu sol: *Junt amb vosaltres comparteixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa*. Però també a nosaltres se'ns diu: *No tinguis por. Soc el qui viu. Jo que era mort ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme*. Els cristians creiem en aquell que ha vençut la mort i el mal i que ha vingut a instaurar un regne de vida, d'amor i de felicitat. L'únic que ens cal és creure de veritat. Per això l'evangelista ens convida al final: *El que heu llegit aquí ha estat escrit perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu. I havent cregut, tingueu vida en el seu nom*. Creure és igual a vida i vida plena.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis.

Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor. O bé: Al-leluia.*

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jo, Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres comparteixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor, l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darrere meu un gran crit, com un toc de corn que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats.» Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or. En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguis por. Jo soc el primer i el darrer. Soc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Per què m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 5,12-16)

Por mano de los apóstoles se realizaban muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Todos se reunían con un mismo espíritu en el pòrtico de Salomón; los demás no se atrevían a juntarse, aunque la gente se hacía lenguas de ellos; más aún, crecía el número de los creyentes, una multitud tanto de hombres como de mujeres, que se adherían al Señor. La gente sacaba los enfermos a las plazas, y los ponía en catres y camillas, para que, al pasar Pedro, su sombra, por lo menos, cayera sobre alguno. Acudía incluso mucha gente de las ciudades cercanas a Jerusalén, llevando a enfermos y poseídos de espíritu inmundo, y todos eran curados.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia. O bien: Aleluya.*

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Yo, Juan, vuestro hermano y compañero en la tribulación, en el reino y en la perseverancia en Jesús, estaba desterrado en la isla llamada Patmos a causa de la palabra de Dios y del testimonio de Jesús. El día del Señor fui arrebatado en espíritu y escuché detrás de mí una voz potente como de trompeta que decía: «Lo que estás viendo, escríbelo en un libro y envíalo a las siete iglesias». Me volví para ver la voz que hablaba conmigo, y, vuelto, vi siete candelabros de oro, y en medio de los candelabros como un Hijo de hombre, vestido de una túnica talar, y ceñido el pecho con un cinturón de oro. Cuando lo vi, caí a sus pies como muerto. Pero él puso su mano derecha sobre mí, diciéndome: «No temas; yo soy el Primero y el Último, el Viviente; estuve muerto, pero ya ves: vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del abismo. Escribe, pues, lo que estás viendo: lo que es y lo que ha de suceder después de esto.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.